

ИСТОРИЯ НА АДВЕНТНАТА ЦЪРКВА В БЪЛГАРИЯ

ЦЕНТЪР НА АДВЕНТИЗМА В ПИРИНСКИЯ КРАЙ

История на адвентната църква в град Кюстендил

По спомените на адвентисти от града първите симпатизанти на църквата се появяват през 1913 г. Първият неин член е Георги Костадинов.

Тинка Петрова, дъщеря на Петър Разсолков, кръстена в адвентната църква на 19 март 1934 г., разказва през месец септември 1998 г. следната история: "Около 1926 г. през Кюстендил минали колпортьори. Един от тях - Филип от Габрово, се запознал с Петър Разсолков. Дотогава семейството му посещавало конгрешанската църква. Вследствие на тази среща Петър Разсолков отишъл в гр. София да търси общество, което да изповядва адвентната вяра. Натъкнал се на двама адвентисти - продавачи на мед на пазара - Стоян и Костадин Стоянови. Те го упътили към църквата на ул. "Цар Крум". Така в Кюстендил дошли Ото Шалберг - немец, със семейството си и Стефан Константинов. След тях в Кюстендил пристигнали колпортьори и изпратили като пръв библиейски работник Борис Бонев, който току-що бил завършил в Германия (Фриденсау). След няколко месеца той бил подгонен от православиците свещеници и малтретиран, а после изпратен по етапен ред в гр. София. След него в града била изпратена като библиейски работник Нонка Ганчева от Пирдоп, която завършила библиейски колеж в Германия (Фриденсау). Тя останала в града около два мандата, 5-6 години, и развила добра църковна дейност. След нея за около 8 месеца дошъл Васил Иванов, проповедник от Троянско, завършил в Германия, който винаги успявал да се адаптира към хората и може би затова салонът на църквата бил винаги пълен тогава. По времето на Диньо Харбов от Сливен църквата е жестоко атакувана от местни ратници на организацията "Цар Крум". Следващите проповедници в гр. Кюстендил, но неподредени в хронологическа последователност, са: Борис Ортов, Емил Димитров от София (1970-1978 г.), Любен Паралиев от София (1978-1982 г.), Пейчо Харбов (1983-1989 г.) - син на Диньо Харбов, Белчо Тотев (1990-1992 г.), на няколко пъти Йордан Михайлов от Добруджа, Михаил Ганев също от Добруджа, приходящ проповедник, Коста Възвъзов. В кюстендилските села има симпатизанти и членове на църквата от около 1928-1929 г., а именно: Стоян и Елена Стоиленови от с. Грамаждано, Любен Филев от с. Ловно с жена си и майка си, Ката Танчева от с. Жиленици, Стоян Томанов от с. Горна Гращица, Спасенка Стоилова от с. Конаво, Серги Кундев от с.

Лияч и т. н. Богослуженията са извършвани много години в домашни църкви в частни домове.

Първи членове на църквата в Кюстендил са: Стана Петрова Разсолкова, кръстена през 1927 г. в гр. Русе, земеделците Стоян и Елена Стоиленови от Грамаждано, кръстени в Кюстендил през 30-те години, и Райка и Димитър Спасови, кръстени през 30-те години. Първите места, където е извършвано кръщение, са Въртешевска река и Банска река. Първоначално църквата се намирала в дома на сем. Петър и Стана Разсолкови на ул. "Марица" № 1. След това се преместила в квартирата на Нонка Ганчева на мястото на

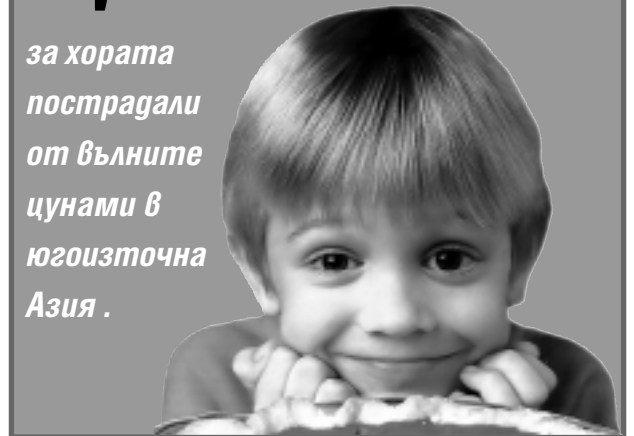
фотоателието на ъгъла между ул. "Кракра" и бул. "България". После (около 1930 г.) е било наето, ремонтирано и пригодно помещение на ул. "Цар Михаил" № 17 в дома на Давидова. По времето, когато Михайлов кметува в общината, църквата се премества оттам. Впоследствие е била закупена сграда на ул. "Патриарх Евтимий" № 15 - на мястото на днешната картинна галерия, но преди да бъде ремонтирана и пригодена за молитвен дом през 1974 г., е отчуждена срещу сума от 9000 лв., без църквата да е обезщетена с друг имот. Отново вярващите били принудени да извършват богослуженията си в частни домове. Това об-

стоятелство продължило, докато един от вярващите - Никола Костов, преотстъпил собственото си жилище на ул. "Руен" №11, което впоследствие завещал на църквата. Първоначално богослуженията били ръководени от служителите, командировани от София, а от 1927 г. местната църква има вече редовно действащ пастор. През 1928 г. в салона на читалище "Братство" били проведени 10 публични сказки от Алфред Томас, които станали обект на голям интерес от страна на обществото.

По-известни и по-дейни членове на църквата през годините били: Димитър Спасов, агрономът Стаменко Стоиленов и съпругата му Райна, др

ЩЕ СЕ МОЛЯ...

за хората
пострадали
от вълните
цунами в
югоизточна
Азия.

Лазар Биндер, общарят Никола Костов, Андрей Тодоров и др. Близък съмишленик бил д-р Георги Ефремов.

Броят на членовете нараствал и станало невъзможно богослуженията да бъдат провеждани на едно място, затова през 1992 г. за живеещите в кв. "Изток" (ромския квартал) е организирана самостоятелна църква.

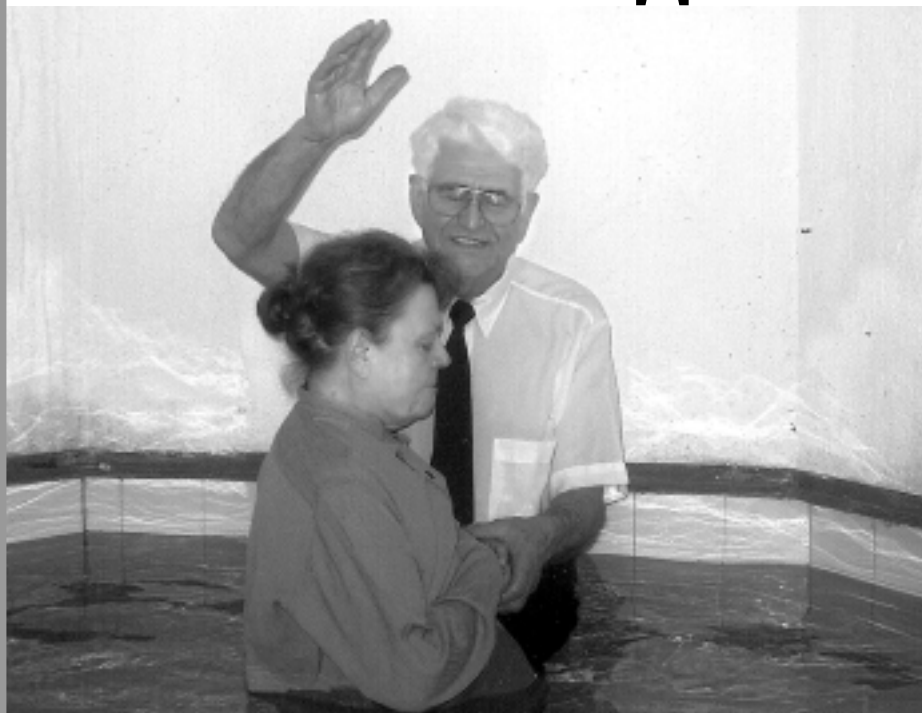
В гр. Кюстендил функционира следните редовни регистрирани църкви на адвентистите: църква А - на "Руен" № 11 - със 120 места, църк-

ва Б - в кв. "Изток", на ул. "Буревестник" № 39 - с 600 места, църква В - на "Николичевски път" - с 300 места. Строежът започва през 1997 г. На 21 ноември 1998 г. е извършено осветяването на салона.

Така Кюстендил се превръща в своеобразен център на разпространение на адвентизма в югозападна България и в пиринския край за пръв път проповядва пастор Емил Димитров от кюстендилската църква (през 1971 г.).

Следва
Изготвил: с-на Даниил Иванов, гр. Кюстендил

СИМВОЛИЧНО НАЧАЛО НА НОВАТА ГОДИНА

Освен обичайната радост от настъпването на Новата година, църква Казанлък преживя и по-специална радост. На 1 януари 2005 г. се кръсти Таня Симеонова - пожелаваме ѝ Бог да я благослави и укрепява. Молим се започналата по този начин година да бъде ползотворна и щедро благословена не само за адвентната църква в Казанлък, но и за цялата страна. По случай празниците с рождествена програма в църква Казанлък гостува голяма група деца от ромската махала на село Тулово, ръководени от Ани Асенова (за която писахме в бр 11). Дано през 2005-а година се случват по-често такива радостни събития!
Пастор Атанас Гроздев

Идеи за създаване на семейна атмосфера в църквата

Молитвени събрания или служби в средата на седмицата

● Изучавайте библиейския брак и темата за семейството, т. е. брачния завет, любовта, прощението, взаимното подчинение, плода на Духа и употребата на духовните дарби в дома, семейното поклонение.

● Изучавайте отстъплението на библиейските бащи, майки, деца или цели семейства.

● Изберете за изучаване тези глави от Духа на пророчеството, които са свързани с темата за семейството, като например части от "По стъпките на великия Лекар", "Възпитание" или цели книги, като "Адвентен дом".

● Организирайте верижна молитва за отделни църковни семейства.

● Търсете доказателства за Божиите благословения в семейния живот.

● Ако семейства с деца не посещават църквата редовно, планирайте месечни семейни вечери в средата на седмицата, в които да са включени занимания от духовен характер, но такива, че да са интересни и за децата, и за младежите - може би е добре да започнете с обща вечеря.

● Проведете показно семейно богослужение като част от службата в средата на седмицата с избрани семейства, които да демонстрират интересни и ефективни идеи за семейно поклонение.

● Изпейте специални песни, посветени на семейството, от нашите песнарки.

● Планирайте серия от лекции по някоя от семейните теми, която е от голям интерес за събраието, и покажете, че Библията подхожда практично към ежедневиия живот на семейството.

ЧИТАТЕЛИТЕ ПИШАТ

КАК ПОВЯРВАХ

Моят баща е трънчанец. Роден е в с. Филиповци и се казва Христо Драговски. Той беше сериозен православен християнин.

В близкия Балкан има манастир и с калугера, който служеше там, се бяха сприятелили. Когато имаше празник, отиваше при него и му помагаше в службата като певец. Веднъж научил, че в Ямбол съществува църква, в която членовете "имат Святия Дух". Решил да замине за там и, когато пристигнал, намерил петдесетната църква. Там "получил Духа" и започнал "да говори на

чужд език". Бил предупреден от петдесетниците, че може да срещне адвентисти, които са много опасни, и че трябва да се пази от тях.

Когато пристигна обратно у дома, беше много радостен, че е "получил Духа".

След известно време се запознал с един вярващ човек, който посещавал църквата на "Солунска" № 10 в София. Той му обяснил защо трябва да се празнува съботният ден, а не недел-

ния. Баща ми четеше редовно Библията и сам се убеди, че наистина съботата е Божият почивен ден. Тогава замينا за гр. София, където намерил църквата на адвентистите, срещнал се с пастор Коста Възвъзов, старейшината Кочо и някои миряни, които му предложили да изкара библиейски курс. Така и направил и, след като приключил курса, се кръстил.

Този материал е изпратен от сина на Христо

Драговски - Велин Златков, роден през 1921 г., бивш дългогодишен старейшина на църквата в Пазарджик, майстор по професия.

Сред църковните членове е известен като дядо Велин и, както разказват те, и до днес идва на богослужение винаги с костюм, висок е и снажен, изражението му е весело, готов е да поздравя всекиго с усмивка. Все още обича да излиза от време на време на автоса и да поучава през някоя от мисионските минути.

Псалм 25:12 е неговият поздрав към читателите на нашия вестник.

ПРОБЛЯСЪЦИ

Как децата могат да знаят, че родителите им ги обичат, когато ги дисциплинират?

Обратното на любовта не е омразата. Това е безразличието. Децата са ми казвали: "Баща ми не ме харесва." Питам такава дете: "Защо мислиш по този начин?" И ми отговаря: "Ами никога не ме е бил. Изобщо не го е грижа какво става с мен!" Когато тийнейджъри ми споделят това, брадичките им треперят и са готови да се разплачат.

Отговаря Мирослав Киш, преподавател по философска етика в университета "Андрюс"